Huszár Ágnes

KI MINT ÉL, ÚGY ÍTÉL

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 39. szám, 2012. szeptember 28.

A bírák nyugdíjkorhatáráról vitázik a parlament. Az ellenzéki képviselők a hetven évnél megjelölt korhatár mellett érvelnek, hivatkoznak többek között az idős bírák nagy tudására, szakmai tapasztalatára. A kormánypártiak a mindenki számára azonos nyugdíjkorhatárhoz ragaszkodnak. Horváth Zsolt fideszes képviselő hozzászólása nem várt fordulatot hoz az egyre gépiesebbé váló vitában. Szerinte ugyanis nem bizonyítható a kapcsolat a magas életkor és a kiemelkedő szakmai tudás között. A képviselő tehát nem tesz különbséget felkészültség tekintetében egy frissen kinevezett bíró és egy olyan között, aki nemcsak több évtizedet töltött a tárgyalóteremben, hanem szakmai fórumokon való szereplésével, tudományos fokozatok szerzésével, tanulmányok írásával járult hozzá a jogtudomány fejlődéséhez.

Gondolhatjuk persze, hogy Horváth képviselő csak egy hirtelen ötletnek engedve mondta, amit mondott, de nem, ő ott, a törvényhozás házában életfilozófiájának alaptételét fogalmazta meg. Még fél éve sincs, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség vádat emelt ellene zugírászat miatt. A képviselő ugyanis a Trend és Turizmus Bt. kültagjaként 2005 és 2008 között jogi tanácsadó tevékenységet végzett a veszprémi kistérségi többcélú társaság számára. Az ügyészségi álláspont szerint Horváth ekkor még nem rendelkezett jogászi végzettséggel, márpedig jogi tanácsadás megfelelő végzettség hiányában *zugírászat*nak minősül.

Dr. Horváth a gyanúsítás ellen nem élt panasszal, de vallomást sem tett. Miért is tett volna, hiszen életfilozófiája alapján cselekedett. Az életkor és a szakmai tudás nem függ össze – mondta a parlamentben. Ezt logikusan továbbgondolva: kár az időt egyetemi tanulmányokra pazarolni. Aki tud, az tud. Nem egyszerűen alkalmazni a törvényt, hanem alkotni is.